

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ŘÍJEN 2015

č. 8

LÁSKA

Nikdo nebyl Životem stvořen proto, aby vyhovoval vašim snům, jako dvě oči nejsou stvořeny proto, aby se dívaly na sebe, ale aby obě hleděly týmž směrem. Teprve tehdy jsou obě navzájem světlem. Když toto pochopíte, budete růst a spolu s ním, co jste hledali, naleznete i to, co jste nečekali.

Ale potom již nepochybujte. Jestliže totiž pochybujete, zda je to Láska, už to Láska není. A nepočítejte. Budete-li počítat své kroky, už to není Láska.

Nevěšte se na druhého celou svou vahou.

Spočiňte v něm jako paprsek Slunce na listě květiny. A jako list přijímejte paprsek Slunce toho druhého. Osušte si slzy a bez obav dopřejte toto světlo svému srdci a toto teplo své duši. Ale mějte se na pozoru před mámením! Paprsek totiž není slunce samo.

Nevylévejte na druhého celý svůj stesk po nebi. Nedokážete jej pojmout, jako vy byste nikdy nedokázali pojmout

jeho stesk. Neposuzujte druhého podle toho, co nikdy nemůže mít, odsoudili byste sami sebe. A nic z toho není Láska.

Nevrhejte se do nitra toho druhého, ale držte se za ruce a jděte bok po boku.

Nevod'te milovanou osobu do svého srdce, ale do hloubi srdce jejího, protože tam naleznete i vaše srdce a společně naleznete srdce ve středu vesmíru.

Budete podstupovat mnoho zkoušek a pýcha vám často napovídá, abyste si místo Lásky zvolili sebe.

Ale nevzdávejte žádný z těchto bojů, protože nic vám tolik nemůže prospět.

Jestli vyhraje, zvítězili jste.

A až vás čas dovede k rozhodnutí, že své životy spojíte navždy, poznáte ještě větší výšky, ale také nečekanou tvrdost pádů. A vaše sny budou často ležet v troskách.

Ale teprve tehdy dokážete opravdu rozpřáhnout křídla.

Neproklínejte to, co se přihodí, protože kormidlo svého osudu držíte v rukou vy.

A vaše kořeny nezesílí tím, že rozbijete nádobu, v níž roste, a rozejdete se s milovanou osobou.

Právě toto hliněné vězení vás totiž chrání před uschnutím.

To vy si říkáte, když se necítíte být milováni: „S Láskou je konec“. Ale právě tehdy začíná. Protože velikost kormidelníka se pozná, až když řídí loď proti větru.

To vy si říkáte, když vyprchají pocity: „Už nemiluji“.

Nezaměňujte však Lásku s tím, co je jejím pocitem. Protože velikost kormidelníka se pozná, když musí loď řídit za bezvětří až do míst, kde opět vane Vítr.

Proto buďte věrní, protože nevěrou se člověk rozdvouje nebo i rozčtvercuje. A jestliže je pro vás obtížné vést jeden život, jak byste dokázali vést životy dva či čtyři?

Když rozdělíte klíčící rostlinu vedví, nevzniknou dva životy, ale žádný.

Když si myslíte, že jdete vstříc novým radostem, setkáte se s většími bolestmi, než byly ty, co jste nechali za zády.

Proto se opět otočte k tomu, kdo na vás čeká, ale ne proto, abyste mu řekli: „Ty mě nemiluješ“, ale „Neumím tě milovat“.

Toho je zapotřebí, aby na milovanou osobu sestoupila Láska.

Hleďte na ctnosti toho druhého, protože jste se dlouho neznali. Ale kdybyste mohli, a pokud byste chtěli společně listovat knihou vašeho života, zjistili byste, jak jsou ve skutečnosti krásné všechny popsání stránky a jak budou krásné ty, které jsou ještě bílé.

Pamatujte si, že vaše srdce skrývá nevyčerpateľný Vítr, který by mohl milovat mnohem více než jen milovanou osobu; Jejím prostřednictvím by mohl milovat i celíčký svět. Choďte se této možnosti společného letu a vzneste se jako rackové. Nedělejte ze sebe sirotky velkých radostí a bolestí a nespokojte se jen s částečným rizikem.

Naopak zvedněte hlavu a mějte důvěru, protože budete-li milovat touto láskou, budete dvěma paprsky, které se setkávají v samém středu kola, kde společně nacházejí směr, jímž se život otáčí.

*Převzato z knihy Stefano Biavaschi:
Prorok větru*

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

EUCCHARISTIE

Ve dnech 15. – 17. října se koná v Brně první Národní eucharistický kongres v České republice.

Eucharistie je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života“

„Ostatní svátosti a také všechny církevní služby a apoštolská díla souvisejí s posvátnou eucharistií a jsou k ní zaměřeny. Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve,

Krista samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb“

(Katechismus katolické církve 1324)

Eucharistie je svátost dnes „populární“, ale tím není řečeno, že je dostačtěně pochopená. Snad nejvíce lidí chápe, že je to posila sjednocení s Kristem. To je jistě správné. Stojí ale za to si uvědomit, co všechno eucharistie může a má posilovat: naši ochotu nést obtíže, naši ochotu sloužit bližním a přijímat je, naši jistotu, že nás Bůh miluje – tedy naši víru. Naši víru, která je zcela prakticky naším sjednocením s Bohem v běžném životě. A také naši víru, že patříme jako živé údy do církve – a že je to velká výhra pro celý náš život.

(P. Aleš Opatrný: Můžeme se ještě změnit?)

Svůj den začínáme tím, že se pokoušíme spatřit Krista v hostii. Pak během dne ho vidíme v zubožených tělech našich chudých. Tak se modlíme prací, když všechno konáme s Ježíšem, pro Ježíše a kvůli Ježíši. Chudí jsou naší modlitbou. Oni nesou v sobě Boha. Modlit se – to znamená modlit se vším, modlit se prací...

(Duchovní texty Matky Terezy z Kalkaty)

Ježíš říká: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v posledním den.“ *(Jan 6,35.54)*

Zdař Bůh. My se už trochu známe. Viděl jsem vás v táboře. – Nevěděl jsem, že je to kněz. Pracoval na tomto poschodí se svým krajanem.

Rozvěsili jsme po stěnách kahany, na schůdek položili utěrku, vytáhl kousek chleba, víno v lahvičce od léků, malou bibli, postavili jsme se do půlkruhu a In nomine Patris... Tehdy se sloužilo ještě latinsky. Hned jsem si vzpomněl na Abraháma, na betlémskou jeskyni, na skálu, na které byl obětovaný Beránek, na Mojžíšovu skálu, z které vytryskl pramen pitné vody. Jeho tichý hlas, pokojná tvář, vězeňská uniforma, živá víra, vroucnost, s jakou vyslovoval každé slovo mše svaté, kterou uměl nazpaměť, působily přesvědčivě a dojemně. Prvé přijímání po tolika měsících. Jednota s věřícími na celém světě. Jistě se za nás modlí. V Kristu jsme všichni sjednoceni. Jde to a je to možné i bez barokních andělů, soch, obleků, bez varhan a bez parády. Čirá podstata. Zápas o proměnu chleba a vína. V pokoře se mění i člověk ve vězeňskou uniformu a hluboko pod zemí, daleko od lidí, na novou kvalitu člověka podobného Kristu.

Jděte v pokoji. Odneste pokoj a požehnání svým přátelům a dělejte to jako On. V tomto pekle studených skal, hučících strojů a šílených lidí vydávejte své svědectví pravdy, trpělivosti a dobroty.

Dojítí se loučíme, nenápadně se vracíme k výtahu, a protože se už skončila výměna havířů, jdeme asi sto metrů dolů po žebříkách při šachtě, která už vydala vozy kamení a rudy.

(Anton Srholec: Svetlo z hlbin jáchymovských lágrov)

Neplánuj a nepočítej tak příliš; už zítra může smrt všechno zkřížit.

Augustin od sv. Kláry

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

Rozálie z Palerma

V kapli sv. Barbory v kostele sv. Michala, v první kapli na levé straně, je nad obrazem sv. Barbory menší obraz sv. Rozálie z Palerma.

Rozálie byla poustevnice, pravděpodobně baziliánská řeholnice, a žila ve 12. století (narodila se kolem r. 1100 na Sicílii) na výšině na Monte Pellegrinu blízko sicilského hlavního města Palerma. Dcera hraběte zemřela ve své jeskyni (kolem r. 1160) a byla tam pochována křesťany. Další autentické zprávy o Ro-

záliině životě nejsou známý, četné legendy zkrášlují její životopis.

15. července 1624 našli Rozáliiny ostatky na Monte Pellegrinu. Když byla přenesena do dómu v Palermu, skončila najednou ve městě morová epidemie. Od onoho 15. července – tento den byl nazván Rozáliinou památkou – je poustevnice na Sicílii patronkou proti moru. Jeskyně, v níž se našly její ostatky, byla přebudována na poutní místo. Také hrob v palermském dómě je dodnes navštěvován nesčíslnými věřícími a zahrnován votivními dary.

Památným dnem Rozálie je 4. září, protože prý zemřela toho dne. Rozáliin kult byl velmi rozšířen především v 17. a 18. století v Itálii a tam hlavně na Sicílii; nesčetní poutníci vyhledávali poutní místo na Monte Pellegrinu. Také prostřednictvím jezuitského řádu se podstatně rozšířil Rozáliin kult.

*(Z knihy Schaubert-Schindler:
Rok se svatými)*

CHARITA

Dýňová stezka

Srdečně Vás zveme na další ročník **Dýňové stezky**, která se uskuteční dne **16. října 2015**. Sraz účastníků je **od 18:30 do 20:30 hod.** vstup do parku na Komenském nám. na rohu ulice Kovářská - u lékárny. Letos si dýně maminky s dětmi vypěstovaly samy. Na všechny děti, které se stezky zúčastní, čeká malý dárek. Rodiče si mohou zakoupit výrobky uživatelů našich zařízení. Dále se můžete těšit na ohnivou šou a dýňové speciality. Akci moderuje Milan Jonáš. Spoustu zábavy si tu užijí děti i dospělí. Přijďte se podívat!

*Veronika Brandejs
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Život jako společenství s Bohem

Touha po Bohu

Ponoříme-li se hluboko do historie, vidíme velké množství věřících, kteří věděli, že v modlitbě přináší Bůh do lidského nitra světlo.

Už v době před Kristem vyjádřil jeden věřící své očekávání slovy: „Svou duší po tobě toužím v noci, ale i v duchu tě hledám svým srdcem...“

Tři sta let po Kristu napsal svatý Augustin: „Touha, jež volá po Bohu, už je modlitbou. Chceš-li se neustále modlit, nikdy nepřestávej toužit...“

Touha po spojení s Bohem je v lidském srdci odedávna. Tajemství tohoto spojení se nachází v nejskrytějších hlubinách lidské bytosti.

Proto můžeme Kristu říci: „Ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života.“

Jeho přítomnost je neviditelná

„Bůh je duch“ a jeho přítomnost je neviditelná. Žije v nás neustále: ve chvílích temnoty, stejně jako v okamžicích plného světla.

Přebývá v duši každého člověka, ale nemluví k nám vždy řečí, která se dá jednoduše převést do lidských slov. Promlouvá k nám především v tichu.

Setrváme-li v jeho přítomnosti v pokojném tichu, už to je modlitba. A někdy může být modlitbou i prostý tichý vzdech.

Mohlo by se zdát, že ticho při modlitbě není ničím mimořádným. Přesto nám v něm duch svatý může pomoci přijmout Boží radost.

Máme snad někdy pocit, že je mezi námi a Bohem vzdálenost, jako by náš vnitřní zrak ochaboval? Připomeňme si, že Bůh je s námi stále. Můžeme mu všechno odevzdat, všechno vložit na jeho bedra.

Když se modlíme a máme dojem, že se nic neděje, znamená to snad, že naše modlitba nebyla vyslyšena? Ne. V pokojné důvěře v Boha dojde každá modlitba vyslyšení. Možná jen jinak, než jsme předpokládali... Bůh nás přece vyslyší vždy tak, aby naše láska vzrostla.

Jestliže citově nezakoušíme jeho přítomnost, proč se tím znepokojujovat?

Máme-li touhu po přijetí jeho lásky, pomaloučku se v nás zapaluje plamen. Tento plamen lásky, oživovaný Duchem svatým, může být skomíravý, přece však hoří.

A Duch svatý je při díle, stále na nás pracuje. Může „přesměrovat“ i nejhlubší vrstvy naší bytosti.

Duch svatý se od naší duše nikdy neodloučí: spojení s Bohem totiž přetrvává i ve smrti. Vědomí, že nás Bůh navždy přijímá do své lásky, se nám stává pramenem důvěry.

Ve svém pokoji mám fotografii prababičky. Přišla o manžela i o tři syny, kteří měli tuberkulózu. Její vnuk, můj strýc, nebyl věřící. Když si uvědomil, že jeho babička brzy zemře, řekl jí: „Zakusila jste tolik zkoušek, můžete sdělit něco právě mně, který nemám víru? Tehdy mu bylo dvacet let. Babička neodpověděla. Za týden ji opět přijel navštívit a řekla mu: „To co vidím, je krásné“. A zemřela.

Z knihy Bratra Rogera z Taizé: Netušená radost

ZAMYŠLENÍ

Staří lidé mladým rozumí, byli také mladí, opačně to neplatí !!!

„V pondělí jsem byl v nemocnici, naštěstí ne proto, že by mi něco bylo, ale proto, abych od známé, co tam pracuje, vyzvedl nějaké věci pro děti.

Zaregistroval jsem tam podivnou událost.

Čekal jsem si tak v čekárně a jak je mým zvykem, okukoval jsem ženské, ale celkově jsem pozorně sledoval a poslouchal všechny přítomné.

Asi po deseti minutách přivezl zřízenec do čekárny nějakou starou paní na vozíčku. Paní bylo evidentně dost blbě, oblečená byla v nějaké noční košili, rozepnuté, promodralé nohy měla odhalené.... takhle byla mezi všemi těmi cizími lidmi, každý fackoval na její soukromí a lidskou důstojnost, o kterou se měl postarat ten debil, co jí měl na starosti. Pro něj to prostě byla jen stará bába, kus něčeho.

Za chvíli si pro ní přijeli sanitáři. Když jí viděli, jeden zvedl oči v sloup a řekl: „Ty nám teda dodáváš materiál.“ Před všemi těmi lidmi! Podle mého názoru je ten chlap absolutní krypl, kterého bych na hodinu vyrazil z práce na paragraf.... v naší zemi je ovšem morálka uvolněná, takže si „materiál“ se smíchem převzali a převezli jinam, všichni seděli a mlčeli.... včetně mě, prostě „materiál“.

Byl jsem konsternovaný, k doktoru moc nechodím, naposledy jsem tam byl asi před 10-ti lety (a denně věnuji modlitbu tomu, abych toho byl i v budoucnu ušetřen) - takže netuším, jak to chodí.

V hlavě mi to okamžitě začalo šrotovat.

Začal jsem uvažovat o jednom z fenoménů dneška, o neúctě ke starým lidem, o našem pocitu, že nikdy nezestárneme, že jsme nesmrtelní. Neuvědomujeme si, že jsme vícerozměrné entity, že máme také čtvrtý rozměr, kterým je čas,- a dost krátký čas. Neuvědomujeme si, že ten dědula co se vleče po přechodu pro chodce a zdržuje provoz, byl taky kdysi mladý člověk. Kdo ví, třeba to byl válečný hrdina, kterému většina dnešních narcistických připosranců, co si kvůli image kupují značkové hadry, nesahá ani po kotníky. Neuvědomujeme si, že ta stará ženská v čekárně je něčí matka, že taky byla kdysi mladá a chlapi z ní padali na zadek, možná byla doktorka, možná učitelka, možná někomu kdysi pomohla, o někoho se obětavě starala. Vidíme jenom starou bábu, co jen zaclání a brzy vyklidí prostor nám, věčným supermanům, co teď vládneme světu. Úcta ke starým lidem je podle mě jednou z elementárních věcí a péče o ně, zas jedním z důvodů, proč vůbec vznikla lidská společnost. Bez úcty ke stáří a vědomí si toho, že jednou taky budeme staří a nemohoucí, se stáváme jenom ubožáky bez minulosti a budoucnosti. Když člověk vidí podobný přístup tam, kde by očekával pravý opak, chce se mu z toho blít. Jedna věc je mi ovšem jasná, pokud v budoucnu uvidím něco podobného, mlčet už nebudu.... "

Petr Bříza

ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

SESTRY NEJSVĚTĚJŠÍHO SPASITEL

Sestry Nejsvětějšího Spasitele, založené v Německu r. 1849 řeholnicí Marií Alfonsou (Alžbětou) Eppingerovou (1814-1867). Z vídeňské větve se tento řád dostal na Moravu r. 1868, kdy jim znojemská vdova Anna Schnattigerová věnovala svůj dům ve Znojmě. (Historii tohoto řádu či kongregace popisuje Dr. K. Fila v našem zpravodaji č. 1 z r. 2007)

Spiritualita

V duchovní zkušenosti zakladatele každého řeholního společenství mají všichni jeho členové zvláštní účast na některém aspektu Ježíšova života.

Matka Alfonza Mária dostala osobní dar Boží milosti – rozjímat o tajemství vykoupění, žít z něho a pomoci i jiným najít cestu k tomuto tajemství.

Podle jejího příkladu jsou sestry Nejsvětějšího Spasitele povolány rozjímat o Kristově životě, zejména o jeho utrpení, smrti na kříži a zmrtvýchvstání. Mají se tak snažit prohlubovat lásku k Bohu, kterou všichni lidé jsou obdarováni a žít z tajemství vykoupění podle jeho slov:

„Duch sester Nejsvětějšího Spasitele má být duchem Ježíše Krista. Celý jejich život má směřovat k sjednocení s životem Krista, Spasitele. Jeho duch je má celkem oživovat a tak proniknout, aby se vyjádřil ve všech jejich skutcích a slovech. Každá sestra má být schopná povědět s Apoštolem: „Už nežiji já, ale ve mně žije Kristus“ (Gal 2, 20) (podle Prvních pravidel 1, III).

Přes charisma matky Alfonzy Márie, která v kongregaci nadále žije, se sestry chtějí dívat na svět ve světle víry a objevovat tajemství spásy, které se uskutečňuje v nepřetržitém zápase o pravé osvobození:

- v ochotě přijmout Ducha Svatého a v přilnutí k Ježíši Kristu v neustálé snaze o obrácení

- v úsilí o větší spravedlnost, pokoj a bratrstvo, aby se tak podle možností přispělo k odstranění lidské bídy ve všech formách

- v účasti na všem co přispívá k pozdvihnutí každého člověka v jeho celistvosti a k jeho naplnění v Kristu, aby nanovo objevil důstojnost Božího dítěte (Gn 1, 27).

(Převzato z www.spasitelky.sk/kto-sme)

Chrámový sbor v novém u sv. Kříže

A si nikomu neuniklo, že minulý měsíc proběhlo znojemské historické vinobraní. Vinobraní každý pro-

žívání jinak pro někoho je to skvělá příležitost pobavit se a napít se. Někdo raději před vinobraním respektive před

hlukem a plným městem lidí zavře dveře. Vinobraní se dá pojmout různými způsoby. Jedním z nich je poděkování Bohu např. za úrodu, i když děkovat můžeme za všechno. Vinobraní může být oslavou a díkem Bohu za náš úrodný kraj, za dobré počasí pro růst a zrání úrody, za zdravé ruce a za mnoho dalších darů, kterými nás Bůh zahrnuje. Jednou z možností jak Boha chválit je zpěv.

Pokud se vám podařilo v sobotu v pět hodin prolést se davem lidí, směsicí různých vůní, odolali jste řadě nejrůznějších lákadel, vyhnuli jste se přemíře pití burčáku či jiného moku, minuli jste pár velbloudů a nebojácně prošli kolem bedny hadů vedle Mikulášského kostela, mohli jste se v kostele osvěžit klidem, nádhernou výzdobou a také hudbou. První necelá hodinka koncertu patřila Znojenskému komornímu orchestru a sólovým zpěvákům. Po jejich vystoupení přišel čas pro Chrámový sbor sv. Kříže tentokrát posílený o hostující sbor z Jindřichova Hradce. Spojení obou sborů zprostředkoval náš tedy teď už jindřichohradecký farník a varhaník Jarda Ko-

sík. Chrámový sbor Adama Michny z Jindřichova Hradce přijal pozvání a dokonce zazpíval i na ranní nedělní mši svaté v kostele sv. Kříže. Novinkou našeho prvního vystoupení po prázdninové pauze byly šály a kravaty, jež zdobily hrdla zpěváků. Hedvábné šály i kravaty si členové sboru vlastnoručně obarvili a namalovali. Mezi motivy na šálách a kravatách se objevily i hravé kresby zvířátek. Kdo by chtěl vidět sbor v novém, ať přijde na náš další koncert.

Sbor z Jindřichova Hradce měl rovněž šály a kravaty tmavě červené barvy. Posilou byl především pro mužskou část sboru. V Jindřichově Hradci jsou muži asi ke zpěvu více náchylní. Za doprovodu orchestru oba sbory společně zazpívaly Te Deum (Bože chválíme tebe) od Josefa Haydna a Gloria od Antonia Vivaldiho. Ještě musím s potěšením podotknout, že kostel byl opravdu plný posluchačů, kteří se přišli zaposlouchat do něčeho jiného než do burácejícího města.

Eliška Juráková

INFORMACE – bude vás zajímat

NOVÍ KANOVNÍCI V BRNĚ

Novými kanovníky Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně jmenoval brněnský biskup Vojtěch Cikrle

R. D. Mgr. Ing. Pavla Konzubla, Dr. (*1965), faráře ve farnosti u katedrály sv. Petra a Pavla v Brně a člena Kněžské rady,

R. D. Mgr. Romana Kubína (*1973), biskupského delegáta pro pasto-

raci, církevní školství a vzdělávání v brněnské diecézi, člena Kněžské rady a rektora kostela sv. Michala v Brně pověřeného duchovní péčí pro oblast církevní turistiky v brněnské diecézi.

Slavnostní instalace proběhne v brněnské katedrále ve čtvrtek **22. 10. 2015** v 17.30 hodin při mši, které bude předsedat biskup Vojtěch Cikrle.

Brněnská diecéze má dvě kapituly: Královskou stoliční kapitulou sv. Petra a Pavla v Brně, která byla založena 7.

března 1296, a Význačnou kolegiální kapitulou u svatého Václava v Mikulově, založenou 22. srpna 1625. „Už po staletí se každé ráno v katedrální kapli na Petrově setkávají kanovníci královské kapituly a kněží z Petrova k modlitbám za celou diecézi a jejího biskupa. A tak si všichni lidé – věřící i nevěřící, mladí i starší, zdraví i nemocní – mohou říct: Dnes se za mne někdo modlil. Mnoho lidí to při vstupu do tohoto prostoru cítí...“ říká brněnský biskup Vojtěch Cikrle..

Pozvání pro mládež:

Na kurzu animátorů můžete poznat více o sobě, o vztazích mezi lidmi, setkat se hlouběji s Bohem, připravit se ke službě svým vrstevníkům. Kurz animátorů je určen pro mládež od 14 let. Setkáváme se na deseti víkendech během dvou let. Kurz začíná od října 2015. Více na webu Diecézního centra mládeže http://brno.signal.cz/?page_id=228

Tajemství vztahů

Víkendový program určený pro mladé lidi ve věkové kategorii od 15 do 20 let. Poznámka: Pro starší od 20 let výše se uskuteční podobný víkend od 27.-29.11.2015.

Nejedná se o kurz pro páry mladých lidí (partnerské, manželské). Cílem kurzu je seznámit se s principy mezilidských vztahů (především partnerských) a získat tak další vztahové dovednosti. To by mělo vytvořit vhodné předpoklady pro úspěšný rozvoj budoucího kvalitního partnerského vztahu.

http://brno.signal.cz/mamre/?page_id=1298

Studentský diář

Tento diář oproti jiným diářům má:

- Odkaz na evangelium ze dne;
- Citát na týden;
- Zvýrazněné církevní a státní svátky;
- Pozvánky na akce z celé diecéze;
- Pozvánky na celostátní akce;
- Slevové kupony;
- a spoustu dalšího.....

Více na

http://brno.signal.cz/?page_id=2138

Nevěřící a hledající

D) Máte nevěřící nebo hledající přátele? Řeší otázky, zda má život smysl, zda existuje Bůh, jak získat víru? Pozvěte je na **kurzy Alfa**. Místa, kde kurzy začínají a kontaktní údaje najdete na webu:

http://www.kurzylfa.cz/course/find_cat_holic

Internetové stránky a sociální sítě k program Jubilea milosrdenství

K Mimořádnému jubileum milosrdenství byly spuštěny internetové stránky www.iubilaeummisericordiae.va, které jsou snadno dostupné i skrze zkrácenou adresu www.im.va. Na webu, který je dostupný v sedmi světových jazycích, mohou zájemci nalézt informace o všech událostech i inspiraci k prožití události.

Se stránkami budou spojené také různé sociální sítě (*Facebook, Twitter, Instagram, Google Plus a Flickr*), zvažuje se také vytvoření specializované aplikace pro mobilní telefony.

Slovo Bůh je nejzatíženější ze všech lidských slov. Žádné nebylo tak zhanobeno, tak na cáry roztrháno. Leží v prachu a nese břemeno nás všech.

NEKROLOG

Na svátek Povýšení sv. Kříže, dne 14. 9. 2015 si Pán povolal sr. M. Ernestínu Irenu Viplákovou, členka řádu Nejsvětějšího Spasitele, působící též dlouhá léta ve Znojmě.

Sestra Ernestína se narodila 8. 7. 1923 v Kolárove na Slovensku. Měla 2 sourozence, bratra a sestru. Ve své rodině dostala základy pro plný lidský

a křesťanský život.

Ve třinácti letech pocítila povolání k řeholnímu životu a jako šestnáctiletá vstoupila do kláštera na náměstí sv. Jakuba v Bratislavě. Po řeholní profesi byla poslána do Budapešti, kde po skončení Ošetřovatelské školy pracovala v nemocnici. V roce 1945 byla z Budapešti poslána do Znojma, kde pracovala v nemocnici na interním oddělení. V roce 1959 byly sestry vyvezené ze Znojma do Letovic, kde se starala čtyři roky o pacienty na oddělení pro dlouhodobě nemocné. Následně musela se sestrami odejít do Ústavu sociální péče v Borotíně, kde pečovala o mentálně postižené chlapce. V Borotíně pracovala až do důchodu. V roce 1988 se vrátila do domu sester ve Znojmě na ulici Palackého. Pomáhala na faře u sv. Kříže a později se starala o nemocné a staré sestry v komunitě. Byla generální rádkyní za Maďarsko a následně také provinciální rádkyní.

Sestra Ernestína byla upřímná v jednání, tichá, srdečná, pracovitá, nikdy nehovořila o svých úspěších. **Jak sama říkala: „nejkrásnější roky svého zasvěceného života jsem prožila**

ve službě nemocným a trpícím a uprostřed společenství sester. Ráda dělala věci v skrytosti - říkala: „Bůh o tom ví a to mi stačí...“ Svoji přítomností v komunitě neupoutávala pozornost, byla radši v ústraní, ochotná posloužit.

Sr. Ernestína měla na starost také zdobení hrobů sester na hřbitově, což činila s velkou láskou. Velmi ráda zpívala k oslavě Pána a k radosti sester ve společenství.

S přibývajícimi roky se její zdravotní stav zhoršoval. Sestřička trpěla silnou cukrovkou a bércovými vředy. Svoje utrpení a choroby přijímala, snášela je tiše a trpělivě, s jemným úsměvem, odevzdanou láskou a s důvěrou v Boží pomoc a blízkost. I v posledním úseku svého života žila v odevzdanosti a lásce k svému povolání. Svoje nemoci a utrpení obětovala za své drahé a za potřeby provincie. Denně se modlila litanie ke jménu „Ježíš“, velkou úctou měla k Panně Marii a k sv. Pelegrínovi.

Ten, kterému patřila celý život tělem i duší, a kterému zůstala věrná, si naši drahou sestru Ernestínu povolal k sobě ve svátek Povýšení sv. kříže v ranních hodinách. Odešla doprovázená modlitbami těch, kteří ji měli velmi rádi.

Sestra Ernestína odešla do Otcova domu v Roce zasvěceného života. I tento dar je odměnou za její věrnost, vytrvalost a lásku k povolání, napříč mnohým zkouškám, které musela překonat.

Děkujeme Ti Pane, za život naší sr. Ernestíny, za dar povolání do naší řeholní rodiny, za její celoživotní věrnost,

pracovitost a obětavost, za její tichou a láskyplnou přítomnost mezi námi, za její úsilí o svatost života, kterým posvěcovala místa svého působení i ty, které si jí poslal do cesty. Pane odpust jí každou

slabost a přijmi ji do své věčné radosti mezi svoje vyvolené.

Odpočinutí věčné dej jí Pane, a světlo věčné ať jí svítí, ať odpočívá v pokoji.

AKTIVITY PRO UPRCHLÍKY V BRNĚNSKÉ DIECÉZI

Často dostávám otázku, co dělá církev-brněnské biskupství pro uprchlíky. Zjednodušeně se dá říct, že v podobných případech biskupství rovná se charita, protože právě pro sociální oblast brněnské biskupství Diecézní charitu Brno (DCHB) zřídilo, DCHB je takovou viditelnou pomáhající rukou církve. DCHB zřídil brněnský biskup již začátkem devadesátých let minulého století a ta kromě dalších svých činností již 15 let působí v oblasti začleňování cizinců v nouzi tedy i uprchlíků, žadatelů o azyl a následné držitelů mezinárodní ochrany, do naší společnosti. Ing. Oldřich Haičman, ředitel DCHB a moje kolegyně Diana Kosinová, mluvčí DCHB, pro přehled zpracovali v souvislosti s aktuální otázkou uprchlíků následující přehled:

Dlouhodobé aktivity Diecézní charity Brno:

- **Činnost v Příjímacím středisku Zastávka u Brna pro uprchlíky**
 - provozování a zásobování humanitárního skladu a šatníku;
 - realizace volnočasových aktivit, které napomáhají k smysluplnému trávení času zde pobývajícím lidem - šicí dílna, hudební dílna;
 - poradenství při podávání žádostí o azyl.

- **Poradna pro cizince v nouzi – sociálně-právní poradenství**
 - provázení procesem podávání žádostí o různé formy povolení pobytu v ČR – pracovní, studijní, mezinárodní ochrany;
 - asistence při jednání s cizineckou policií, úřady a dalšími institucemi;
 - podpora při vyplňování různých formulářů a žádostí;
 - komunikace s úřadem práce, podpora při začleňování na trh práce;
 - zajištění tlumočnicků
 - komunikace s pojišťovnami.
- **Realizace projektů Evropského uprchlického fondu**
 - podpora v oblasti hledání bydlení a pomoc při vybavování domácností (projekt Integrovat se);
 - podpora v oblasti řádné dostupnosti zdravotní péče a zdravotního pojištění (projekt Na Zdraví);
 - jednání s úřady;
 - podpora při začleňování dětí do škol.
 - Zprostředkování výuky českého jazyka.
 - Podpora osvěty veřejnosti v oblasti boje proti xenofobii, rasové nesnášenlivosti a podpora multikulturních aktivit.

V loňském roce DCHB poskytla pomoc při různých formách svých aktivit

a služeb téměř 2 000 cizincům v nouzi, z toho třetinu přímo v Příjímacím středisku v Zastávce u Brna.

Současné aktivity Diecézní charity Brno v aktuální uprchlické vlně:

- spolupráce s cizineckou policií v příhraničních evakuačních centrech – zásobování oddělení cizinecké policie základními životními potřebami, výjezd krizového týmu DCHB při záchytu a nabídka psychosociální pomoci
- aktivizace dobrovolníků a pracovníků na nádražích – rozdávání vody a materiální pomoci
- vyhlášení finanční a materiální sbírky - dary budou použity v Příjímacím středisku Zastávka u Brna, v Maďarsku, Srbsku a Makedonii, k dnešnímu dni je na kontě DCHB 475 tis. Kč.
- spolupráce s Charitou Maďarsko – aktivní pomoc v Budapešti a na jihu Maďarska v Röszke.

S ohledem na platnou legislativu v ČR, se uprchlíci nemohou volně pohybovat po území ČR, dokud nezískají azyl. Azylová procedura může trvat i několik měsíců, aby byl důkladně posouzen každý individuální případ žadatele o mezinárodní ochranu. Po tuto dobu musí pobývat pouze v přijímacích střediscích

pro uprchlíky, kde mají organizovány volnočasové aktivity, není jim umožněna ani práce s minimálním výdělkem. Charita ČR se dlouhodobě snaží vyjednat a docílit zjednodušení azylové procedury.

Česká republika je spíše konzervativní v udělování azylu, proto se ročně počet držitelů mezinárodní ochrany pohybuje v řádu stovek lidí. Pokud však počet žadatelů o azyl ze strany uprchlíků a migrantů vzroste, jsou Charita i ostatní církevní organizace připraveny být maximálně nápomocny nejen při aktivitách v uprchlických střediscích, ale i při hledání případných ubytovacích kapacit v rámci farností a nacházet možnosti a způsoby přijetí těchto lidí do farních společenství a místních komunit. Za tímto účelem Charita ČR také na svém webu zřizuje databázi nabídek pomoci, kde se organizace i jednotlivci mohou registrovat a nabídnout možnosti ubytování.

V současné době Charita již aktivně pomáhá při řešení uprchlické vlny v Evropě, zejména materiální a humanitární pomoci na území ČR ale i v sousedním Maďarsku a Srbsku podporou místních Charit v rámci mezinárodních společenství Caritas.

Více informací poskytne Diana Kosiňová..

MILÉ MAMINKY NA MATEŘSKÉ DOVOLENÉ!

Tak už se nám rozběhl nový školní rok a s ním i pravidelné setkávání maminek s malými dětmi. Chtěla bych pozvat všechny, které by chtěly prožít společenství stejně smýšlejících maminek a naučit své děti prvním kontaktům s vrstevníky. Chodí mezi nás pravidelně otec Martin, pod jehož vedením si přečteme

nedělní evangelium a pomodlíme se za naše děti. Každý rok pravidelně vyrábíme vánoční přáníčka pro pacienty léčebny pro dlouhodobě nemocné, kteří jsou nuceni trávit Vánoce v nemocnici. Účast na programu je ryze dobrovolná, zapojit se můžete podle chuti. Stejně nakonec o programu rozhodují naše děti...:-)

Tak tedy neváhejte a přijďte mezi nás každou středu od 9.00 - 12.00 h (přijít a odejít můžete kdykoli) na faře u sv. Mikuláše v klubovně Rozhledna. Komu nevyhovuje středa, ozvěte se, v případě

zájmu bychom uvažovali o vytvoření druhé skupinky v jiný den.

Srdečně zvou a těší se na vás maminky od sv. Mikuláše.

Ranní potěšení v přítomnosti Pána.

Je nedělní ráno. Vybavuji si včerejší den a všechna setkání. Uvědomuji si, že stále častěji kolem sebe vidím lidi, kteří sice jsou dobří, obětaví, spolehliví, přátelští a třeba i zbožní, a přesto jakoby jim něco chybělo ke spokojenosti, radostnosti a takové žádoucí šťavnatosti života. Často se u nich setkávám s jistým neklidem, potřebou neustále něco řešit, komentovat či posuzovat. Nadměrně vnímají negativní věci kolem sebe, zabývají se jimi, leží v nich a hodně o nich mluví. Jsou stále v nějakém vnitřním napětí a cosi jim jakoby nedovoluje spočinout, uvolnit se a cítit se šťastně. Co to je? Ano, je uspěchaná a náročná doba a je jistě více faktorů, které na tomto téměř „znamení doby“ mají podíl. Přesto se nemohu zbavit dojmu, že značný podíl na tom má nedostatek či dokonce neschopnost vděčnosti, důvěry a naděje. Reklama světa nám podsouvá všudypřítomný pocit, že něco ještě nemáme, že nám stále něco chybí a musíme to získat, zažít, okusit. Ale kdo má Lásku, má všechno. Vidíme tolik bolestí, těžkostí a nespravedlností kolem nás, že můžeme podléhat pocitu, že snad ani nelze uprostřed toho všeho být šťastný. Ale

co by nás mohlo odloučit od Lásky Kristovy, snad soužení, pronásledování, bolest, nemoc, nespravedlnost, nebo zabití? My jsme přeci uvěřili v Krista vítěze nad světem i zlem. Ano, my sami všechno to nedobré kolem nás neumíme změnit ani vyřešit, ale to od nás ani nikdo přece nečekává. Bůh je ten, který všechno tvoří nové. K Němu všechno směřuje. Nebojme se tedy být lidmi důvěry v Boží vítězství. Lidem, který očekává příchod Jeho kralování ve všem. Dovolme svým srdcím žít nadějí a toužebně očekávat Jeho vítězství, které přijde a neomešká se. Překlenout časnost nadějí, vlastní nedostatečnost důvěrou a sytit se Boží láskou místo světem, to je veliká moudrost. Vidět, co vše nám již Pán v našich životech učinil, a udržovat živou vděčnost ve svém srdci, to je cesta ke schopnosti smát se mezi slzami a cítit se šťastný již v tomto slzavém údolí. Venku svítí slunce a jaro už je tady, nelze ho zastavit. Zima nemůže být stále.

*o.Šebestián
Zpravodaj Modlitby matek –
č.5./2015*

Dej pozor, abys tomu, co zpíváš ústy, také ze srdce věřil.
A abys to, co z celého srdce věříš, dokázal svými skutky

G. v. Marseille

PŘÍRODA – BOŽÍ STOPA

Stvořil Plejády i Orióna, temnoty mění v jitra a den zatmívá v noc; volá mořské vody a rozlévá je po povrchu země - jeho jméno je Hospodin. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle. (Am 5,8; Řím 1,20)

BOHU NA STOPĚ

Viditelný svět je jako mapa, která zobrazuje nebe - věčný příbytek živého Boha.

Člověk se učí vidět Stvořitele tím, že rozjímá krásu jeho stvoření. ***Lidská inteligence může odhalovat ruku Umělce v podivuhodném díle, které dovršil.*** Rozum může poznat Boha prostřednictvím přírody - Boha osobního, nekonečně dobrého, moudrého, mocného a věčného, Boha, který svět přesahuje a současně je ve svém stvoření nejintimněji přítomen...

Ježíš nás naučil vidět ruku Otce v kráse polních květů, nebeském ptactvu, hvězdné noci, poli připraveném ke žni, ve tvářích dětí a v potřebách druhého. Pokud pozorujeme vesmír se srdcem čistým, uvidíme také Boží tvář (viz Mt 5,8), protože zjevuje tajemství prozřetelné lásky Otcovy.

Kontemplací přírody se může člověk duchovně inspirovat. Avšak kontemplace, která by nezjevovala tvář Otcovu - osobní, rozumnou, svobodnou a milující, a vedla by pouze k nejasné podobě nějakého neosobního božství nebo nějaké kosmické síle, je nedostačující. Nesmíme totiž mísit Stvořitele s jeho stvořením. (Podle Jana Pavla II.)

Člověk je dobrým pánem přírody jen za předpokladu, že přijal Boha za svého Pána.

(Podle Pavla Kosorina)

PŘÍRODA, BŮH A ČLOVĚK

Ptám se slunce: Kdo tě stvořil?

Ptám se ptáků: Kdo vás obdaroval křídly?

Obracím se na moře: Kdo ti uložil být klidným, šumět, smát se, nebo bouřit? Jaké tajemství ukrýváš ve svých hlubinách?

Ptám se vesmíru: Kde je tvůj počátek a konec?

Ptám se hlubin země: Znáte vy tajemství svého počátku?

A vy, vrcholy hor, pokryté sněhem, vy bystřiny a potoky, ptám se vás, odkud pocházíte?

Pozoruji na jaře rozkvetlé ovocné stromy, zelená pole a lesy a ptám se jich: Kdo vás povolal k životu, kdo dýchá ve vašich srdcích?

Hledím na květinu na svém stole a ptám se jí: Co ty mi budeš vyprávět?

Pronikám ke svému srdci a při každém jeho úderu se ptám: Kdo tě uvedl do pohybu, abych já mohl žít?

Odpověď šumí jako moře, vše oznamuje jen to jedno jediné poselství:

Bůh je náš počátek! On nás vymyslel a On nám daroval život, abychom mohli být.

*(Podle Tomislava Ivančiče
Převzato z Internetu)*

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

U sv. Mikuláše

Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

U sv. Kříže

Od pondělí do soboty v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících.

Každou neděli při mši sv. v 10 h u sv. Kříže **program pro malé děti** ve zpovědní kapli.

Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

Každý pátek v 17 h **mše sv.**

U sv. Václava

Každé pondělí v 18 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

Každou středu v 18. h v kapli na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

Každý druhý pátek (jednou za 14 dní) v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

U sv. Hippolyta

Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv.

Pensionu na Vančurově ul.

Každou sobotu v 9 h ve společenské místnosti mše sv.

V Nové nemocnici

Každou sobotu v 14.30 h mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

V novém domě U lesíka

Každou sudou středu ve 13.30 h mše sv.

PŘIPRAVUJE SE

- 28. 9. **Slavnost sv. Václava** – v kostele sv. Václava v Louce v 10 h **poutní mše sv.**; u sv. Kříže mše sv. v 8 a v 18 h, u sv. Mikuláše v 9 h.

- 29. 9. na **svátek sv. Michala** – v 8 a v 18 h mše sv. v **kostele sv. Michala** (jinde mše sv. ten den nebudou).

- 1. 10. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem

- 2. 10. **první pátek** – od 15 h u sv. Kříže **adorace a sv. zpověď**; v 17 h mše sv. a adorace se zpěvy z Taize.

- 3. 10. **první sobota** – v 18 h v Hl. Mašůvkách **měsíční pout'**; celebruje o. Čamek; autobus ze Znojma v 17 h.

- 9. 10. v 17 h u sv. Kříže **mše sv. Pro děti**.

- 11. 10. v 15 h na Kraví hoře **farní drakiáda**; Doprovodný program a vítr je „zajištěn“.

- 17. 10. **Eucharistický kongres v Brně**, v 10,30 h mše sv. na nám. Svo-

body, průvod, program do 17 h; autobus ze Znojma v 8 h - Vídeňská u Hrušky, u mostu, Palackého, lázně, Přímětice; Je třeba se přihlásit.

- 18. 10. při bohoslužbách **sbírka na misie,**

- 18. 10. v 15 hod měsíční modlitba **v popické kapli.**

- 25. 10. začíná **zimní čas,** hodiny se posunou o 1 hod zpět.

- 1. 11. slavnost **Všech svatých** – mše sv. jako v neděli; v 15 h mše sv. v obřadní síni na hřbitově; před mší sv. růženec, po mši sv. pobožnost na hřbitově.

- 2. 11. **Památka zemřelých** – mše sv. v 8 h u sv. Jana Kř. a v 18 h u sv. Kříže.

KLAS

Dne 16. 9. 2015 se sešli animátoři KLASu - Klubu aktivních seniorů s. O. Jindřichem, aby naplánovali další činnost KLASu po prázdninové přestávce.

Po delší diskuzi bylo rozhodnuto, že další setkání KLASu budou probíhat na faře u sv. Kříže, pro výhodnější polohu a bližší autobusové zastávky než od fary sv. Mikuláše.

Setkání by měla probíhat pravidelně každý lichý čtvrtek od 9 hodin.

Po letní přestávce se budou opět konat pravidelná setkání. První setkání se uskuteční ve čtvrtek 8. října 2015. Sejdeme se v 9.00 hod. před kostelem sv. Michala a seznámíme se s jeho historií.

Také byla naplánována témata příštích setkání - zatím do konce letošního roku.

Témata KLASu - klubu aktivních seniorů - ŘÍJEN - PROSINEC 2015

8.10.2015 Prohlídka kostela sv. Michala s průvodcem

22.10.2015 Výlet N.P.Podyjí, Hardeg, Čížov

5.11.2015 Bydlení a domov

19.11.2015 Pranostiky

3.12.2015 Charita – její poslání a služby

17.12.2015 Předvánoční čas – kolekdy, zvyky ...

Tento předběžný plán bude upřesňován každý měsíc ve farním časopisu.

Růžencová pobožnost

– každý všední den – růženec s písní v 7,30 h u sv. Jana Kř.,

– v 17,30 u sv. Kříže (v pátek v 16,30 h), vedou různá společenství z farností Znojma

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 7.- Kč.

Tisk Tiskárna Wega, Znojmo